

Ronald Hooft
is met vakantie

lampenkappen alles zelf moeten ontdekken.

terialen die nuttig kunnen zijn. Ebbinge heeft altijd een schroeven-draaiertje aan haar sleutelbos. Daarmee wringt ze slotjes, schuifjes en sleuteltjes uit oude meubelen die ze bij het grof vuil ziet staan.

Ze laat een stuk varkensbot zien. “Daar maak ik bijvoorbeeld een entree voor een kast van. Dat bot haal ik bij een slager en daarna kook ik het uit. Eigenlijk is voor alles wel een oplossing.”

Restaureren kan volgens de Engelse of de Franse methode. Met de Franse methode wordt een meubelstuk weer als nieuw gemaakt, zoals het er destijds uitzag. Ebbinge doet het het liefst op de Engelse manier waarbij de restaurateur de oude look in stand houdt. “Als je een meubel helemaal strak en mooi maakt, maak je het eigenlijk kapot, vind ik. Je moet kunnen zien dat het heeft geleefd.”

Van Lanaken tot Vlagtwedde. Dat klinkt goed hè,” zegt Carin Stoop van de Gezusters Stoop lachend. Ze heeft het over haar klantenkring die haar inmiddels vanuit heel Nederland weet te vinden. Stoop herstelt lampenkappen in haar atelier in de Johan van Oldenbarneveltstraat.

Menigeen denkt bij het horen van de naam Gezusters Stoop aan twee kranige zussen achter een naaimachine. Carin Stoop heeft weliswaar twee zussen, maar die werken niet in haar zaak. Ze vond De Gezusters Stoop gewoon mooi klinken, als een ouderwetse lampenkappenatelier.

Twaalf jaar geleden legde Stoop zich toe op het restaureren en herstellen van lampenkappen. In een pand naast haar woning begon ze haar eigen lampenkappenatelier. “Hoewel ik een opleiding textiele werkvormen heb gevolgd, heb ik bij het maken van

lampenkappen alles zelf moeten ontdekken. Het lukte met behulp van een smid, die elk gewenst frame op maat kan maken en de medewerkers van VPF, een Amsterdamse groothandel in lampenkapbenodigdheden. Als ik vragen had hoe ik bijvoorbeeld het ultieme afwerkrandje moest maken, dachten zij met mij mee.”

Haar eerste opdracht was er meteen één van grote omvang. “Ik mocht driehonderd kapjes voor kroonluchters in een Belgisch landhuis maken. Een heel karwei, want ik wilde natuurlijk de allermooiste kapjes leveren.”

Bij moderne plakkappen plak je de

met een muts die je over je hoofd hebt getrokken.”

Behalve binnenhuisarchitecten ontvangt Stoop ook veel particulieren die haar meestal via via hebben gevonden. Ze toont de kleurrijke, vrolijke stoffen die ze vanaf haar zestien heeft verzameld: “Eén van mijn stoffen was ooit bedoeld voor een badpak. Enig toch?”

Haar trots is een lampenkap, uitgevoerd in een geprinte stof van het oude stoffenhuis Boussac. “Daar word ik helemaal gelukkig van. Daar is nu een serie kapjes gemaakt voor een strandhuis in Zuid-Frankrijk, afgezet met een prachtig roze wafelmotiefbandje.”

‘Als je een meubel helemaal strak en mooi maakt, maak je het eigenlijk kapot’

stof of papier op aslan (een soort pvc in verschillende kleuren). Ouderwets is de nostalgische spankap, waarbij de stof over een karkas of frame wordt getrokken. Bij klassieke plissé-kappen wordt de stof er in rimpels opgezet. Ze worden met de hand gemaakt. “In plissé-kappen uit de jaren tien en twintig kan zo twintig uur werk zitten,” aldus Stoop.

Ze wandelt tussen de lampenkappen door. Ze gebaart naar een lamp die nog hersteld moet worden. “De verhouding tussen kap en voet is ook erg belangrijk. Een goede kap moet schwing hebben. Mensen vinden het meestal niet mooi als je de fitting kunt zien. Dan laat ik de kap iets over de voet heen vallen. Met een mooi metalen tussenstukje wordt het een elegant geheel. Anders is het net als

Over haar liefde voor lampenkappen kan ze uren praten en dat deelt ze graag met haar klanten. “Het belangrijkste is dat mensen binnenkomen, het hier gezellig vinden en blij naar huis gaan met een lekker kappie.”

Amina Meliani heeft dezelfde voorliefde voor stoffen, maar gebruikt ze niet voor lampenkappen. “Van stoffen knippen word ik rustig. Dan is het stil om me heen en hoor ik alleen het geluid van de schaar. Ik krijg het gevoel alsof ik op reis ben. Ik ben dan dicht bij mezelf en voel me gelukkig,” zegt Meliani.

Vorig jaar september opende ze Meliani Meubelmix, een winkel en atelier in meubelstoffering. Ze begon haar bedrijf met de gedachte dat iedereen een tweede kans verdient en

dat dat ook voor stoelen en meubels geldt. “Ik heb het niet bewust van tevoren bedacht, maar het zat wel in mijn hoofd. In een periode dat ik weinig geld had, ging ik zelf naar een kringloopwinkel en knapte mijn eigen meubelen op. Je wordt dan vanzelf creatief. Van iets niets maken, vind ik leuk. Zo ontstond het idee om dat ook voor andere mensen te gaan doen.”

Meliani heeft inmiddels een brede klantenkring in haar winkel in de Indische Buurt. “Het zijn mensen die nadenken over hun meubels. Ze zetten die niet meteen op straat, maar willen er graag nog iets moois van maken. Dat spreekt me aan. Ik ben er trots op dat ik klanten heb die op deze manier omgaan met hun meubels.”

Klanten kunnen in de winkel zelf de stof kiezen uit verschillende kleuren, patronen en stoffen. Meliani adviseert ze. “Van tevoren wil ik bijvoorbeeld weten wat de gezinssituatie is, welke kleur ze zoeken, hoeveel budget ze hebben. Mensen met kinderen raad ik af om voor een lichte stof te kiezen. Die zit binnen vijf jaar onder de vlekken.”

In het atelier staat een antieke, knalgeel beklede bank. “De eigenaren wilden er een leuk, fris bankje van maken voor de kinderkamer. Er komt nog een dubbele bies op. Een erg leuke opdracht.”

Ze heeft het druk, maar dat weerhoudt haar er niet van nieuwe plannen ten uitvoer te brengen. Binnenkort gaat ze sedari’s, Marokkaanse loungebanken, maken en verkopen. “De traditionele sedari’s zijn een beetje kitscherig. Ik wil er een moderne, duurzame bank met goed hout van maken. Het idee is dat je hem ook kunt uitbreiden van een kleine eenpersoonssedari tot een gezinsmodel.”

Ze werkt er tussendoor aan, omdat de stoelen die in de werkruimte staan te wachten op een nieuw leven voorrang krijgen. Een ouderwets fauteuiltje zal ze omtoveren tot een vrolijke kinderstoel met aquarelkleurige bekleding en een ribfluwelen fauteuil krijgt een geheel nieuwe jas.

Soms gaat ze ook bij mensen thuis langs om bepaalde onderdelen van stoelen te bekleden, zoals een leuning waar de kat aan heeft zitten krabben.

Een andere veelvoorkomende opdracht is het stofferen van caravans en boten. Meliani herinnert zich nog goed twee mensen met een camper. “Daar zat van die truttige bloemetjesbekleding in. Ik heb strakke hoezen in een moderne kleur gemaakt. Ze waren er dolblij mee. Als ik zie dat ik klanten daar zo gelukkig mee kan maken, ben ik zelf net zo blij.”

www.meubelrestauratie-splinter.nl
www.gezusterstoop.nl
www.melianimeubelmix.nl

Haar atelier staat vol met potten beits, pigmenten en harssoorten. In een ladenkastje bewaart ze schroeven, schuiven, sloten en andere ma-